

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ŘÍJEN

ČÍSLO 10

Ročník 2023

Milí farníci,

Dostává se vám do ruky nové číslo Jakuiba a opět budeme prožívat mariánský měsíc říjen, ve kterém se více modlíme růženec, který je nejlepší zbraní proti zlu. A proto, snažme se využívat častěji tuto modlitbu. Prosme, aby se Panna Maria za nás přimlouvala a vyprošovala nám potřebné milosti.

P. Jan

CESTY VÍRY

SVÁTOST NEMOCNÝCH

Jak je prožívána „nemoc“ ve Starém zákoně?

Člověk Starého zákona často přijímal nemoc jako těžkou zkoušku, proti níž se buď mohl bouřit, nebo v ní mohl rozlišit Boží rukopis. Už proroci nahlíželi, že utrpení neznamená pouhé prokletí a nemusí nutně být následkem osobního hříchu, nýbrž že člověk, který trpělivě přijímá na sebe utrpení, může být druhým ku prospěchu.

Proč se Ježíš tolik zajímá o nemocné?

Ježíš přišel, aby nám zjevil Boží lásku. Tu přinášel především tam, kde jsme se cítili mimořádně ohroženi: v nemoci. Bůh chce, abychom byli zdraví na těle i na duchu, abychom mu věřili a abychom dokázali rozpoznat přicházející Boží království.

Někdy nám až vážná nemoc ukáže, co potřebujeme – ať už zdraví nebo nemocní – nejvíce ze všeho: Boha. Život máme pouze v něm. Proto mají nemocní a hříšníci mimořádný smysl pro to, co je v životě podstatné. Už v Novém zákoně vyhledávali nemocní Ježíšovu blízkost; snažili „se ho dotknout, protože z něho vycházela síla a uzdravovala všechny“ (Lk 6, 19).

Proč se má církev zvláště zajímat o nemocné?

Ježíš nám ukazuje: trpíme-li my, trpí nebe. Bůh si dokonce přeje být poznáván v jednom „z těchto mých nejposlednějších bratří“ (Mt 25, 40). Proto Ježíš uložil svým učedníkům péči o nemocné jako prvořadý úkol. Vybízí je: „Uzdravujte nemocné!“ (Mt 10, 8), a zaslubuje jim k tomu božské zmocnění: „... ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy ... na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se“ (Mk 16, 17-18).

Křesťanství od počátku staví do centra své pozornosti lidi staré, nemocné a potřebné. Matka Tereza, která sbírala umírající z kalkatských stok, je pouze jedním z článků dlouhého řetězu křesťanů, ujímajících se lidí opomíjených a vyvržených na okraj společnosti. Právě v nich poznávají Ježíše. Jsou-li křesťané skutečně tím, čím mají být, vychází z nich uzdravující moc. Některým je dokonce dáno uzdravovat jiné mocí Ducha svatého z jejich tělesných neduhů (dar uzdravovat, charizmata).

Komu je určena svátost nemocných?

Svátost nemocných může přijmout každý věřící člověk, který se ocitá v kritickém zdravotním stavu či situaci.

Svátost nemocných může člověk přijmout v životě vícekrát. Proto má smysl žádat o tuto svátost i v mladém věku, má-li člověk například podstoupit závažnou operaci. Mnozí křesťané v této situaci spojují svátost nemocných se svátostí smíření; pro všechny případy chtějí přistoupit před Boha s čistým svědomím.

Jak se slaví svátost nemocných?

Podstatou obřadu při slavení této svátosti je modlitba spojená s pomazáním čela a rukou nemocného posvěceným olejem.

Jaké účinky má svátost nemocných?

Svátost nemocných uděluje útěchu, pokoj a sílu a nemocného v jeho nouzi a utrpení spojuje hlubokým poutem s Kristem. Vždyť náš Pán sám na svém těle prožil náš strach a úzkosti i naše bolesti. U mnohých tato svátost vede k tělesnému uzdravení. A chce-li si Bůh někoho povolát k sobě, dává mu v této svátosti sílu ke všem tělesným i duševním zápasům na jeho poslední cestě. Nemohl-li se nemocný vyzpovídat, působí svátost nemocných také odpuštění hříchů.

Mnozí nemocní se obávají této svátosti a odsouvají ji na nejzazší možnou mez, protože se domnívají, že si jejím přijetím podepisují rozsudek smrti. A přece platí přesný opak: svátost nemocných je určitým druhem životního pojištění. Kdo jako křesťan doprovází nějakého nemocného, měl by mu pomoci odložit zbytečný strach. Ti, kteří se ocitají v závažném ohrožení života, většinou sami vytuší, že v daném okamžiku je nejdůležitější se okamžitě a bezpodmínečně přimknout k tomu, který přemohl smrt a je život sám: k Ježíši, Zachránci.

Kdo může udělovat svátost nemocných?

Udělování svátosti nemocných je vyhrazeno biskupům a kněžím. Ježíš Kristus mocí jejich svěcení jedná skrze ně.

Co je to viatikum?

Je to Eucharistie, kterou přijímají ti, kdo se chystají opustit pozemský život a přejít do života věčného.

Málo kdy je svaté přijímání tak životně důležité jako v okamžiku, ve kterém člověk dovršuje svůj pozemský život. V budoucnosti už bude mít jen tolik života, kolik jej má ve sjednocení (= communio) s Bohem.

/Youcat/

PASTORACE

MATKA BOŽÍ ČENSTOCHOVSKÁ

Největším pokladem Jasné Hory je Zázračný obraz Panny Marie. Díky němu se Jasná Hora stala v 15. století jednou z největších mariánských svatyní v Polsku. Proč se tak stalo, nevysvětluje ani legenda, která připisuje autorství ikony svatému evangelistovi Lukášovi, ani patronát královského páru - Jadwigy a Władysława Jagiełłových. Důvod výjimečnosti tohoto místa je třeba hledat hlouběji, ale je třeba zdůraznit, že na Jasné Hoře nebylo nikdy zaznamenáno žádné mariánské zjevení, jako tomu bylo v jiných svatyních. Síla a tajemství, které přitahují poutníky k nohám Jasnohorské Panny Marie, je její zázračný obraz. Bez něj by Jasná Hora byla jen souborem budov, suvenýrů a uměleckých děl, možná krásným a bohatým, ale mrtvým muzeem.

Nejstarší popis obrazu Panny Marie uvádí Jan Długosz ve své Liber Beneficiorum: "Obraz Marie Nejslavnější a Nejvznešenější Panny a Paní, Královny světa a naší Královny (...) zhotovený zvláštním a vzácným způsobem malby (...) s přesvědčivým výrazem tváře, který proniká ty, kdo se na něj dívají, zvláštní zbožností - jako bys hleděl na živého". Obraz patří k typu zobrazení známému jako Hodegetria. Název znamená "ta, která vede". Zobrazuje Marii jako Matku Boží, ale také Matku každého člověka.

O vzniku obrazu a jeho historii do roku 1382 nemáme jisté a přísně historické informace - pouze tradici a různé zbožné legendy. Podle tradice měl obraz Jasnohorské paní namalovat svatý Lukáš Evangelista ještě za života Panny Marie. Stejná tradice dokonce uvádí, že obraz je namalován na desce stolu, který používala Svatá rodina v Nazaretě.

Ve 4. století přý svatá Helena, matka císaře Konstantina Velikého, přinesla tento obraz s sebou do Konstantinopole. Tam se mu dostalo velké úcty a byl

pomocníkem v dobách velkých neštěstí, jako byly nakažlivé nemoci, epidemie apod. Kolem 9. nebo 10. století putovala ikona na sever, kde nakonec natrvalo spočinula na hradě Belz severovýchodně od Lvova na Červené Rusi /Červená Rus je označení pro historický region, z nějž větší část tvořilo území Haliče. Od konce 5. století osídlováno Slovy. V 10. století se západní část Červené Rusi stala součástí polského knížectví a východní část připadla Kyjevské Rusi./

V roce 1382 vládl na Rusi z pověření uherského krále Ludvíka Vladislav, vévoda opolský. Aby ikonu ochránil před možným znesvěcením pohanskými Tatary (jednou při obléhání hradu Belz zasáhl krk Matky Boží tatarský šíp padající oknem kaple), rozhodl se vévoda převézt ikonu do Opole ve Slezsku. Když se cestou zastavil na krátký odpočinek v Čenstochové u paty kostela na Jasně Hoře, měla mu Matka Boží dát najevo svou vůli, že tam chce zůstat. Opolský vévoda tedy obraz zanechal na Jasně Hoře a svěřil jej do péče bílých paulánů, které přivedl z Uher v roce 1382.

STRÍPKY Z HISTORIE ZÁZRAČNÉHO OBRAZU PANNY MARIE NA JASNÉ HOŘE

Obraz je namalován na třech lipových deskách o celkových rozměrech: výška 121,8 cm, šířka 81,3 cm, maximální tloušťka 3,5 cm. Zobrazuje Pannu Marii ve stojící poloze s Ježíškem v náručí. Maria je obrácena čelem k věřícím, zatímco tvář Dítěte je obrácena k poutníkovi, ačkoli na něm nezastavuje svůj pohled. Obě tváře spojuje výraz zamyšlenosti, jakoby určité nepřítomnosti, a vážnosti. Pravá tvář Panny Marie je poznamenána dvěma rovnoběžnými běžícími škrábanci, které na linii nosu překračuje třetí. Na krku je vidět šest škrábanců, z nichž dva jsou zcela jasně viditelné, zatímco další čtyři jsou slabší. Dítě, oděné v šatech karmínové barvy, spočívá na Mariině levém rameni; v levé ruce drží knihu, zatímco pravou ruku má zdviženou v charakteristickém gestu učitelky, vládkyně nebo žehnajícího. Mariina pravá ruka spočívá na prsou a ukazuje na Ježíše, jediného Spasitele světa. Modrý šat Panny Marie a maforion /plášť splývající s hlavy/ stejné barvy zdobí zlaté andělavské lilie. Malíř umístil nad čelo Panny Marie šesticípou hvězdu. Obraz Panny Marie je namalován na pozadí modrozelené barvy, která přechází do odstínu mořských vln. Dominantními prvky ikony jsou zlaté svatozáře kolem hlav Marie a Ježíše - symbol Boha Otce -, které splývají v jednu kompozici a poskytují výrazný detail, který kontrastuje s tmavou barvou tváří svatých postav. Proto se Panně Marii někdy říká "Černá madona".

V roce 1430 byly z kaple na Jasně Hoře uloupeny nákladné votivní dary a poškozen byl i Zázračný obraz. Poté, co byl obraz zbaven cenností, byl rozsekán šavlí a rozbit. Podle tradice byl nalezen na místě, kde dnes stojí kostel svaté

Barbory se zázračným pramenem, nedaleko Jasně Hory. Otcové pauláni přivezli poškozený Obraz do Krakova na dvůr krále Vladislava II Jagellonského, který spolu se svou manželkou svatou Jadwigou založil nejstarší část kaple Panny Marie na Jasně Hoře.

Obnovou obrazu byl pověřen sám král Vladislav II. Jagellonský. S technikou malby Jasnohorského obrazu bylo spojeno mnoho obtíží. Byl pravděpodobně natolik poškozen, že bylo rozhodnuto na desku, která byla považována za relikvii, položit nová plátna a Obraz přemalovat podle kresby viditelné na starých poškozených plátnech, jejichž kousky byly ponechány pod novými. Trvalou stopou po zničení Obrazu v roce 1430 jsou jizvy na tváři Panny Marie.

Jizvy na tváři Panny Marie jsou charakteristickým znakem, podle kterého Jasnohorský obraz každý pozná. Jasnohorský obraz nese stopy ran a bolesti. Těchto ran, řezných ran, je na Obrazu mnoho (na krku, na tváři a dvě pod pravým okem). Jako by nám Panna Maria chtěla říci, že je Matkou a Královnou národa po staletí trýzněného a sužovaného. Jako sedm mečů smutku probodlo Její srdce pod Křížem, tak se nyní na Její Jasnohorské tváři jsou znamení bolestivých ran.

Na levé straně Obrazu jsou umístěny insignie Panny Marie Královny Polska, žezlo a jablko, které v roce 1926 zhotovila varšavská firma "Bracia Łopieńscy" z nadace polských žen. Vpravo od obrazu jsou umístěny: Zlatá růže a zlatý votiv ve tvaru srdce s nápisem "TOTUS TUUS". - darované Svatým otcem Janem Pavlem II. v letech 1979 a 1982.

Neobvyklým a šokujícím votivním darem, který zanechal svatý papež Jan Pavel II. a který je nyní vystaven ve zvláštní skříňce na oltáři Panny Marie, je pás jeho sutany, prostřelený a zkrvavený při atentátu na Svatopetrském náměstí 13. května 1981.

Obraz Panny Marie je zakryt stříbrným závojem z roku 1723 s alegorickou kompozicí odkazující na Neposkvrněné početí Panny Marie. Závoj je obklopen bordurou z roku 1763, která byla fundací rodiny Działyńských.

Jasnohorský obraz se od samého počátku proslavil zázraky, které proslavily mariánskou svatyni v Čenstochové a způsobily, že na Jasnou Horu přicházeli poutníci z celého Polska a v následujících staletích i ze vzdálenějších evropských zemí. Jan Długosz, který zemřel v roce 1480, napsal: "Z celého Polska a sousedních zemí, jmenovitě: Z celého Polska a sousedních zemí, jmenovitě ze Slezska, Moravy, Pruska a Uher, se sjížděli zbožní lidé na svátek Panny Marie, jejíž vzácný a zbožný obraz se zde nachází, aby byli svědky úžasných zázraků, které se zde dějí na přímluvu Panny Marie a Přímluvkyně". Znamení víry poutníků byly četné votivní dary Panně Marii, jejichž hodnotu

je stále třeba určovat podle jejich čistých a ušlechtilých úmyslů, a nikoli podle nákladnosti nebo osoby dárce.

Zdroj: [Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej na Jasnej Górze |Historia Cudownego Obrazu \(jasnagora.pl\)](#)

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

VÝZVA K ŽELEZNOBRODSKÝM FARNÍKŮM

Prý se má v nejlepším přestat. Víím, lépe už bylo (myslím mládí), ale ještě trochu myslím a chodím, proto chci zaučit zájemce o „starost“ o kostel. Staří farníci věnovali péči o kostel mnoho času, a mladší nemáte zájem. Většina si odsedí v neděli mši svatou a o společném setkání nechce ani slyšet. Proč? m8m-li výhrady a připomínky, řeknu je. Nikdo mi hlavu neutrhne. Naopak. Každá ruka i názor je potřeba. Myslete na zadní kolečka! Přeji krásný podzim a čekám na odpověď.

V. Petružálková

ZAVAŘOVACÍ SKLENICE

Prosíme, nepotřebné zavařovací sklenice noste na faru k dalšímu upotřebení. Děkujeme.

PŘEJEME

V říjnu oslaví svá životní jubilea:

Kamil Jelínek

Jáchym Pospíšil

Vladimír Matouš

Anička Maliková

Kamila Slavíková

Halina Štréglová

P. Jaroslav Borucki 55

Tomáš Šilhán

Vladimíra

Petružálková

Jiří Horáček

Josef Baczmanski

Jana Uhlířová

Tereza Maryšková 35

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky a pevné zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

ŘÍJNOVÉ MODLITBY RŮŽENCE

Na počest Panny Marie Růžencové se budeme každé pondělí v říjnu modlit radostný růženec u kostela sv. Jakuba (dle počasí venku či na faře). Začínáme vždy v 17 hodin. Přespolní farníci se jistě s námi budou modlit doma.

Oroduj za nás svatá Boží Rodičko, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modlitby obětujeme za ukončení válek.

V. Petružálková

54. KONCERT NA POUŠTI A VERNISÁŽ VÝSTAVY

Místní skupina České křesťanské akademie - Český ráj srdečně zve v neděli

22. října 2023 – 14:30 h do kostelíčku sv. Jana Nepomuckého Na Poušti

Vystoupí

Kvarteto Českého ráje:

Šárka Košťálová - housle

Michaela Faltusová - violoncello

Pavel Hric - klarinet

Bohuslav Lédl – klavír

Na programu budou skladby W.A.Mozarta, B.Lédla, C. Saint-Saëns a P.Schickeleho

Součástí koncertu bude **vernisaž 1. samostatné výstavy Cyrila Jakubičky**, studenta oboru produktový design na SUPŠ sklářské v Železném Brodě.

Věnuje se malbě a příležitostně také objektu. Na výstavě budou ke shlédnutí dva soubory obrazů - obrazy písmenové a cyklus ze světa nosáčů.

Výstava bude mít později pokračování v Městském muzeu na Bělišti.

Pro starší a těžce se pohybující spoluobčany zajistíme odvoz ve 14h od lékárny U Anděla.

Ing. arch. Martin Tomešek

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj.

Srdečně zveme na přednášku

Doc. JUDr. Pavla Svobody, Ph.D., D.E.A.

středa 25.10.2023

18:15, aula sklářské školy, Železný Brod:

"EU A MY?!"

Následuje beseda s přednášejícím a dotazy účastníků.

Doc. JUDr. Pavel Svoboda, Ph.D., D.E.A. přednáší právo Evropské unie na Právnické fakultě UK v Praze, jako hostující profesor na Université Science Sociales v Toulouse (Francie) a na Vysoké škole finanční a správní.

Od r. 2004 zastával funkci náměstka ministra zahraničních věcí ČR a r. 2007 se stal velvyslancem

ČR u Rady Evropy, r. 2009 byl ministrem – předsedou Legislativní rady vlády ČR a v letech

2014 - 2019 poslancem Evropského parlamentu a předsedou jeho Výboru pro právní záležitosti. Aktuálně je předsedou správní rady Institutu pro křesťansko-demokratickou politiku a předsedou Společnosti pro duchovní hudbu. Jeho koníčkem je hudba.

Ing. arch. Martin Tomešek

FÓRUM

O ŽIVÉM RŮŽENCI

Zakladatelkou živého růžence byla mladá dívka Pavlína Jaricotová. Narodila se ve Francii v roce 1799. Pochopila, že zvláště mladé zaměstnané ženy se nemohou modlit často celý růženec. Vytvořila skupinky po 15 člencích, každá z nich se pomodlila denně jeden desátek růžence a spolu se pomodlily celý růženec se všemi 15 tajemstvími.

Modlitba živého růžence, není omezena časem ani místem. Její myšlenka se rozšířila nejen po Francii, ale i do mnoha dalších států.

Také v naší farnosti se od roku 1991 modlíme živý růženec. Nyní jsme 3 skupinky, růže Panny Marie Fatimské, Lurdské a La Salettské. Modlí se s námi i členky z jiných farností, nejvíce z Mnichova Hradiště, 10 žen pod vedením paní Adamové.

Pokud byste se také rádi zapojili do živého růžence, můžete se přihlásit u paní Jiřinky Maryškové, paní Alenky Plíhalové a u mě Marie Maryškové.

První neděli v měsíci slouží P. Jan Jucha MS mši sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny a modlí se společně s námi desátek růžence-

V roce 2002 svatý otec Jan Pavel II. rozšířil růženec o 5 tajemství světla.

Na závěr jeho slova k mladým:

„Dívám se na Vás,.... mladí, vezměte znovu s důvěrou do rukou růženec a objevte ho v novém světle Písma svatého v harmonii s liturgií a v kontextu každodenního života. Kéž by tato moje výzva nezapadla nevyslyšena do zapomenutí!“

M. Maryšková

OBRAZ VE SPOLEČENSKÉ MÍSTNOSTI NA FAŘE V ŽELEZNÉM BRODĚ

Před několika měsíci za mnou přišli Hlubůčkovci z Chutnovky, kteří se starali o svou tetu paní Věru Mlejnkovou z Turnova, a zeptali se, jestli bych nechtěl přijmout obraz Panny Marie Čenstochovské. Tento obraz jejich teta měla u sebe doma už několik desítek let.

Tato paní měla vřelý vztah k Panně Marii a také k nám saletinům. Pokud mohla, po několik let k nám každý týden přijížděla do Bozkova a vždy nám něco dobrého – „maso – uzeniny“ přivezla. Když už nemohla, tak v domově důchodců v Turnově žila svátostným životem díky panu vikáři Vlasákovi, který ji často navštěvoval. Dožila se krásných 100 let a 4 dni.

Jsem jí vděčný za její obětavost a lásku. Tento obraz mi bude připomínat nejen rodné Polsko a Pannu Marii, ale také ty všechny naše dobrodince a z nich zvláště paní Mlejnkovou, ctitelku Panny Marie.

P. Jan

HISTORICKÉ OKÉNKO

POKRAČOVÁNÍ O KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE V DRŽKOVĚ

Kostel postavený v r. 1670 byl přestavěn v 19. století. Povolení k přestavbě udělil r. 1844 farář Jáchym Šourek. S přestavbou se ale nezačalo. V té době byl patron kostela finančně oslaben, protože po zrušení roboty r. 1848 neměl poddané. V r. 1852 svolalo místodržitelství na držkovské faře jednání, které vedl Jindřich Šach, hejtman semilského rychtářství a rychtáři přífařených obcí. Jednalo se tři dny. Představenstvo vedlejší obce Zásady, která měla již řadu let s Držkovem neshody, chtělo využít oslabení souseda a žádalo, aby se kostel postavil v Zásadě. Místodržitelství ukončilo spor rozhodnutím, že kostel bude v Držkově.

20. 9. 1853 byly vytyčeny základy, 22. 9. se počalo výkopem a 18. 10. byl položen základní kámen. Na sv. Bartoloměje 24. 8. 1855 v 6 hodin ráno byl na vyzdéné a zastřešené věži s novou kopulí vztyčen polírem Ježkem kříž na počest dostavení kostela, který pojme 4.000 lidí.

V r. 1859 byl zakoupen kostelní nábytek, oltář a varhany. V té době byla také dostavěna fara.

Kostel sv. Bartoloměje působí již z dálky velice malebně. Je uchováván jako kulturní památka, fara svému účelu již neslouží. Bohoslužby vykonává jen v neděli farář ze Bzí.

/Tyto údaje jsou z r. 1973./

pokračování příště

V. Petružálková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: **Za církev na synodě**

Modleme se, aby církev na všech úrovních přetvořila svůj životní styl nasloucháním a rozhovorem a nechala se vést Duchem Svatým na periferie světa.

Národní úmysl: **Za řeholníky a řeholnice**

Modleme se za ty, kdo se zcela zasvětili Bohu, aby žili ve svých komunitách v pokoji a vzájemné lásce.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě
Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným
textem:

1.10.	„Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“
2.10.	„ <i>Bůh...touží jen po našem štěstí</i> “ sv. Terezie z Lissieur
3.10.	»Ježíš si zavolal své učedníky a řekl: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“« (Mt 20,25–28)
4.10.	Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane, tobě bud' chvála, sláva, čest a všechno dobrořečení. Patří tobě jedinému, Nejvyšší, a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno. /sv. František z Assisi/
5.10.	„Kdyby andělé mohli, záviděli by nám dvě věci: 1. svaté přijímání, 2. utrpení./ sv. Faustyna Kowalská/
6.10.	»Neboť ten spravedlivý člověk, který mezi nimi bydlel, musel vidět a slyšet, jaké špatnosti páchali, a to mučilo den ze dne jeho spravedlivou duši. Tak Pán dovede zbožné lidi ze zkoušky vysvobozovat, ale špatné nechává, aby byli potrestáni v den soudu.« (2 Pt 2,8–9)
7.10.	„Lidé všechno ztratí, co po sobě zanechají. Vezmou si jen s sebou mzdu za lásku a almužny, které dali.“/sv. František z Assisi/
8.10.	Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem."/ Mich 5, 1 – 4/
9.10.	Přišel k němu velitel lodi a řekl mu: „Co je s tebou, ospalče! Vstaň a volej k svému bohu! Snad si nás tvůj Bůh povšimne a nezahyneme.“/Jonáš 1,6/
10.10.	„Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!“/Ž 51, 19/

11.10.	»Hle, jak je dobré a jak milé, když bratři bydlí pospolu: Jak nejlepší olej na hlavě, který stéká na vousy Árónovy, který stéká na lem jeho roucha; jak hermonska rosa, která se snaží na síónskou horu: tam uděluje Hospodin požehnání, život navěky.«/Ž 133/
12.10.	Pán a Spasitel pozdvihl hlas a s nesrovnatelnou velebností řekl: „ <i>At' všichni vědí, že po souzení následuje <u>milost</u>, at' poznají, že bez těžkého trápení se nemůže dojít na vrchol milosti. At' pochopí, že míra <u>charismat</u> roste úměrně se vzrůstem námah. At' se lidé střeží, aby nebloudili a nenechali se klamat. Toto je jediné pravé schodiště do ráje a bez kříže se nenajde cesta, kterou lze vystoupit do nebe.</i> “/ sv. Ružena z Limy /
13.10.	„ <i>Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se ...</i> “ (Lk 24,39)
14.10.	„Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžiš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven.“/ Exodus 3,2:/
15.10.	<p>> Maria souznělá</p> <p>Jakého privilegia se Marii dostalo, že mohla spolu s nebeským Otcem říci o Ježíši: „<i>Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte</i>“ (Mk 9,7). Vždyť to je Syn Boha Otce i ženy Marie a v NĚM se zjevuje vůle Boha Otce i ženy Marie, jak i ona dále zdůraznila v Káně Galilejské: „<i>Udělejte, cokoli vám nařídí</i>“ (J 2,5). Jakého privilegia se Marii dostalo, když mohla a stále může až do konce světa spolu se svým Synem o NĚM říkat: „<i>Toto je mé tělo, které se za vás vydává</i>“ (Lk 22,19). Tak Maria, s pohledem upřeným na svého syna, stojí s tímto výrokem u paty kříže na Golgotě, ale i s knězem u oltáře, kde se zpřítomňuje Ježíšova i Mariina oběť.</p> <p>Jakého privilegia se Marii dostalo, že i ona mohla podobně jako Ježíš říci: „<i>Já a Otec jsme jedno</i>“ (J 10,30). Avšak Ježíš to mohl říci díky tomu, že je jedné božské podstaty s Otcem, kdežto Maria díky tomu, že její lidská vůle byla zcela sjednocená s vůlí Otce. A vůlí Otce je jeho Syn a Maria jen díky sjednocení se s vůlí Otce mohla počít, nosit a porodit Syna - Syna božského i lidského, v NĚMž se nebe i země staly „jedním tělem“. <i>Lukáš Drexler</i></p>
16.10.	V modlitbě je důležitá vytrvalost a nikdy se jí nemá zanechat, neboť pak se o mnoho přichází. Zdá-li se ti, že tě Bůh neslyší,

	volej o to hlasitěji, a pokud tě vyhání ze dveří, vejdi druhými. Řekne-li ti - tak jako kananejské ženě -, že nejsi hoden milosti, o niž prosíš, vyznávej, že právě proto neprosíš o výsostné milosti, ale pouze o možnost jíst drobty, které padají z Božího stolu (srov. Mt 15,21-28). Protože Bůh je nekonečně vysoko, i duše se má bez ustání pozvedat, aby Jej dosáhla./ Jana Františka de Chantal/
17.10.	„ <i>Mluv, Pane, tvůj služebník slyší</i> “ (1Sam 3,9)
18.10.	<i>Blahoslavený služebník, který se nepovažuje za lepšího, když je lidmi veleben a vychvalován, než když je považován za bezvýznamného, prostého a opovrženého, neboť člověk je pouze tím, čím je před Bohem, a nic víc</i> “ (sv. František z Assisi- Napomenutí).
19.10.	„ <i>Žít z Lásky znamená plout bez přestání, do srdcí vlévat pokoj, radost, smích; Můj Pane, útrpnost mě popohání, vidím tě v duších – v sestřích – v bližních svých“</i> sv. Terezie z Lissieur
20.10.	<i>Rozjímavá modlitba pro mne není nic jiného, než důvěrný vztah přátelství, častý rozhovor ,mezi čtyřma očima‘ s tím, od něhož víme, že nás miluje.</i> Sv. Terezie z Avily
21.10.	„ <i>Ženo, to je tvůj syn... To je tvá matka</i> “ (Jan 19,26–27)
22.10.	Hospodine, chci tě oslavovat z celého svého srdce, chci vyprávět o všech tvých podivuhodných skutcích. (Ž 9,2)
23.10.	Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak dávná a tak nová! (sv. Augustin, Vyznání)
24.10.	v těžkostech: Popatř na mou bídu a trápení, odpusť mi všechny hříchy! (Ž 24,18)
25.10.	„ <i>Oblečte se do plné výzbroje Boží, abyste mohli čelit ďábovým nástrahám. Vezměte meč Ducha, to je Boží slovo</i> “ (Ef 6,11.17).
26.10.	„ <i>ve jménu Ježíšově musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí</i> “ (Flp 2,10).
27.10.	proti pokušení k marné slávě: Nikoliv nám, Hospodine, nikoliv nám, ale svému jménu zjednej slávu! (Ž 113,1)
28.10.	proti touze po světských počtách a po věcech tohoto světa: a. Nakloň mé srdce k svým přikázáním, nikoliv však k nespravedlivému zisku! (Ž 118,36)

29.10.	Naše pomoc je ve jménu Hospodina, který učinil nebe a zemi. (Ž 123,8)
30.10.	Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože, králi světa, který slepé činí vidoucími, který rozestřel zemi nad vodami, který řídí kroky člověka, který jsi dobrý a činíš dobré, který jsi spravedlivý soudce. /ct. Matka Elekta/
31.10.	<i>Jak si může prozíravý duch myslet, že by Duch svatý spojil tak úzkým svazkem duši tak velikou, jako je duše Panny Marie s nějakou jinou duší, aniž by jí ona byla podobná životem ve ctnostech? Věřím tedy, že sv. Josef byl nejčistší z lidí ve své neposkvrněnosti, nejhlubší v pokoře, nejvroucnější v lásce k Bohu a bližním a nejvyšší v kontemplaci. Sv. Bernardin Sienský</i>

Velmi dojímavým způsobem svatý František projevil úctu k Nejsvětější svátosti a ke kněžím, přísluhovatelům tohoto Tajemství, na smrtelném lůžku. Nutkalo ho, aby v tomto přeslavném okamžiku ještě jednou svým bratřím vložil na srdce to, co mu bylo na zemi nejdražší a nejvácnější. Proto poručil bratru Lvovi, aby napsal tato slova:

„Pán mně, bratru Františkovi, vnuknul, že jsem takto začal konat pokání: Dokud jsem byl v hříších, zdálo se mi příliš odporné vidět malomocné osoby, ale Pán sám mne uvedl mezi ně a já jsem se jich milosrdně ujal. A když jsem od nich odcházel, proměnilo se mi to, co se mi zdálo hořké, ve sladkost pro duši i pro tělo. A potom jsem ještě maličko otálel a opustil jsem svět. A Pán mi dal takovou víru v chrámech, že jsem se takto province modlil:

„Klaníme se Tobě, Nejsvětější Pane Ježíši Kriste, zde i ve všech chrámech, které jsou po celém světě, a dobrořečíme Ti, neboť skrze svůj svatý kříž jsi vykoupil svět.’

A potom mi Pán dal takovou víru v kněze, kteří žijí po způsobu Svaté Římské Církve, pro jejich posvěcení, že i kdyby mne pronásledovali, byl bych se k nim utíkal pod ochranu. A kdybych měl takovou moudrost jako Šalomoun a našel bych na farách chudičké světské kněze, nekázal bych proti jejich vůli. A těch i všech jiných jsem ochoten se bát, je milovat a je ctít jako své pány. A nechci na nich posuzovat jejich hříšnost, poněvadž v nich vidím Syna Božího a poněvadž jsou mými pány. Činím to proto, že z Nejsvětějšího Syna Božího tělesným zrakem

na tomto světě nevidím nic než jeho Nejsvětější Tělo a Krev, které oni proměňují a přijímají a pouze oni je jiným podávají. A tato Nejsvětější Tajemství budu vždy nade všechno ctít, jim se klanět a na vzácných místech ukládat. A jeho nejsvětější jména a napsaná slova, kdekoli je nalezu na neslušných místech, budu sbírat a prosím, aby byla sbírána a na slušném místě ukládána. A všechny učitele víry a ty, kdo nám přisluhují přesvatým Božím slovem, musíme ctít a vážit si jich jako těch, kdo nám udělují ,ducha a život‘ / Františkánské prameny 2012/

12 citátů, které změni způsob, jakým se účastníte mše svaté

1. Když se slaví Eucharistie, svatyně je naplněna nespočtem andělů, kteří zbožňují božskou oběť na oltáři.

✠ Sv. Jan Chrysostom

2. Andělé obklopují a pomáhají knězi, když slaví mši.

✠ Sv. Augustin

3. Nejlepší čas k žádání a získávání laskavosti od Boha je čas povýšení.

✠ Sv. Jan Bosco

4. Slavení mše svaté je stejně cenné jako smrt Ježíše na kříži.

✠ Sv. Tomáš Akvinský

5. Svatá Tereza byla ohromena boží dobrotou a zeptala se našeho Pána: „Jak vám mohu poděkovat? „

✠ Náš Pán odpověděl: „Zúčastněte se JEDNÉ MŠE. „

6. „Můj syn tak miluje ty, kteří pomáhají při svaté obětování mše, že kdyby to bylo nutné, zemřel by za ně tolikrát, kolikrát slyšeli mše. „

✠ Naše Paní požehnanému Alanovi.

7. Když přijímáme svaté přijímání, zažíváme něco mimořádného – radost, vůně, pohoda, která vzrušuje celé tělo a způsobí jeho povýšení.

✿ St Jean Vianney

8. Není nic tak velkého jako Eucharistie. Kdyby měl Bůh něco cennějšího, dal by nám to.

✿ Svatý Jan Vianney

9. Buďte nedočkaví chodit na mši i ve všední dny, i když to stojí oběť. Náš Pán vás odmění svým požehnáním a dá vám úspěch ve vašich závazcích.

✿ Don Bosco

10. Když jsme byli u svatého přijímání, balzám lásky zahálí duši, jako květ zahálí včelu.

✿ St Jean Vianney

11. Pro svět by bylo jednodušší přežít bez slunce než bez mše svaté.

✿ Sv. Pio z Pietrelciny

12. Kdybychom opravdu rozuměli mši, zemřeli bychom radostí.

✿ Svatý Jan Vianney

L. Žilík

FARNÍ KALENDÁŘ

Pokud není v kalendáři uvedeno jinak, jsou mše sv. podle pravidelného pořadu.

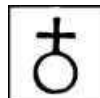
Biblické hodiny budou každou středu, kromě 25. 10., místo toho bude v úterý 24. 10.

Každý všední den přede mší sv. od 17:30 modlitba růžence, každý pátek modlitba růžence před Nejsvětější Svátostí.

Každé pondělí modlitba růžence v 17:00 .

21 10. /neděle/		Mše sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny
2. 10.- 31.10.		V Žel. Brodě a v sobotu ve Bzí mše sv. gregoriánské za P. Zdeňka Maryšku, s výjimkou 5. 10./čtvrtek/ v Držkově od 16:00 h.
7.10. /1. sobota v měsíci/	9:00	Panny Marie Růžencové mše sv. jako dostiučinění za hříchy
8. 10. /neděle/	11:00	Mše sv. v Loučkách na ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
20. – 25. 10.		P. Jan v Polsku
21. 10. /sobota/	10:00 14:00	Žehnání opravených bozkovských varhan, žehná otec biskup Jan Baxant Varhanní koncert v Bozkově
22. 10. /neděle/	14:30	Misijní neděle, sbírka na misie Koncert Na Poušti
25. 10. /středa/	18:15	Přednáška ČKA v aule SUPŠS
29. 10. /neděle/		Výročí posvěcení kostela

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz